

z., rozhodují ve všech případech dozorčí úřady. Je zde proto příslušnost okresních soudů neodůvodněna.

Stížnosti krajský soud vyhověl a zamítl námitku nepříslušnosti pořadu práva, uloživ okresnímu soudu, aby jednal ve věci samé. **D ů v o d y:** Stížnosti nelze odepřítí oprávnění. Stěžovatel žádá odsouzení žalované k placení částky 2228 Kč tvrdě o ní, že plnil omylem, ačkoliv ona nemá proti němu žádného práva na částku uvedenou, ježto služka u něho zaměstnaná nemocenskému pojištění nepodléhala a on nebyl povinen ji přihlásiti.

Ať má § 41 n. z. výslovné ustanovení, že spory tam uvedené přísluší k rozhodování úřadům dozorčím a otázka pojištění služby jest za všech okolností veřejno-právní, zůstává přes to nárok žalované nárokem soukromoprávním, zvláště když se opírá o důvody soukromoprávní, totiž neodůvodněné obohacení se žalované vzhledem k § 1431 obč. z.

Nejvyšší soud k revisi stížnosti obnovil usnesení soudu okresního. **O d ů v o d n ě n í:** Žalobce domáhá se na žalované straně vrácení částky, která byla jako náhrada podle § 32 n. z. žalované zaplacená. Zajisté nebylo úmyslem zákonodárce příslušnost politických úřadů obmeziti jenom na spory o náhradu výloh podle § 32 n. z.; u uvedených úřadů je spíše provésti právní spory o tuto náhradu, tedy i o vrácení zaplacené náhrady. Jinak zákonný předpis, podle kterého přikázány jsou spory úřadům správním, obmezen by byl tím způsobem, že zaměstnavatel by náhradu dle § 32 n. z. zaplatil a vrácení její by soudní cestou se domáhal, čímž ovšem úmysl zákonodárce odněti spory o náhradu soudům by byl zmařen.

R o z h o d n u t í n e j. s o u d u z 27. l i s t o p a d u 1923 č. R. I. 996.

-k-

Odmítl-li sborový soud I. instance žalobu usnesením pro věcnou nepříslušnost proto, že věc patří před soud okresní, a bylo-li usnesení toto soudem rekursním změněno v ten rozum, že věcně příslušným jest sborový soud, jest dovolací rekurs proti tomuto usnesení soudu rekursního podle §u 45 j. n. nepřípustný.

Tovární dělník žaluje majitele továrny na náhradu škody způsobené tělesným úrazem při práci v továrně utrpěným; škodu tuto žalovaný prý zavinil, poněvadž úraz neohlásil všeobecně

úrazové pojišťovně dělnické, a poněvadž nedostal předpisům § 74 živn. ř., podle kterýchž má zříditi a udržeti opatření, jichž je k ochraně života a zdraví pomocných dělníků zapotřebí.

Sborový soud I. instance, ač hodnota sporu převyšuje 5000 Kč, odmítl žalobu pro věcnou nepříslušnost, poněvadž důvodem žaloby jest pracovní poměr mezi stranami spor vedoucími a podle § 37 zák. o živnost. soudech ze dne 27 listopadu 1896 č. 218 z. ř. spory z takového pracovního poměru bez ohledu na hodnotu patří před soud živnostenský anebo okresní.

Soud rekursní změnil usnesení soudu prvního v ten rozum, že příslušný jest sborový soud, z důvodů, že citované ustanovení § 37 zák. o živ. s. jest výjimečné a dlužno je vykládati přísně, totiž vztahovati toliko na rozepře v z n i k a j í c í z poměru pracovního a námezdního, jichž právní důvod sám tkví ve smlouvách služebních aneb v poměrech pracovních; v případě, o který jde, žalobce neopírá žádost žalobní o právo tkvící ve smlouvě mzdové neb spočívající na poměru pracovním, nýbrž o protizákonné chování se žalovaného, které nemá nic společného s povinností zakládající se na pracovním poměru vůči žalobci, naopak pracovní poměr toliko předpokládá, že zvláštní zákony vydané ve všeobecném zájmu pro žalovaného byly závazny.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs žalobcův.
O d ů v o d n ě n í:

Dovolací rekurs jest nepřipustným, neboť dle § 45 j. n. nemohou rozhodnutí sborového soudu první stolice o jeho věcné příslušnosti v odpor brány býti proto, že je příslušným okresní soud. — Nemění na věci ničeho, že příslušnost vyslovena byla teprve sborovým soudem druhé stolice.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 5. února 1924 R. I. 78/24/1.

Dr. K. C.

Žaloba o náhradu škody, příspěvek k §u 29 a 31 z. o obch. pomocnících; casus mixtus.

Žalobkyně tvrdí, že koncem prosince 1921 byla přijata do závodu jako komptoiristka s povinností nastoupiti dne 1. února 1922 a splatem měsíčně 750 Kč; dne 1. února 1922 hlásila se do služby, ale žalovaný ji nepřijal a tvrdil, že žalobkyně dopisem oznámila, že služební místo nenastoupí; žádá žalobou plat za únor a březen v sumě 1500 Kč; neboť jí patří dle § 29 zák. o obch. pomocnících.